

ATRAKTIVITA A DŮVĚRYHODNOST

Popularizační sdělení

Statistická analýza dat, PSY117

Babara Sichová

414757

Vyučující: Mgr. Stanislav Ježek

Fakulta sociálních studií MU, 2012/2013

Jaký je vztah mezi atraktivitou a důvěryhodností?

Do reklam, časopisů, filmů a seriálů jsou většinou obsazováni přitažliví lidé. Mnohé předchozí studie ukazují, že fyzická atraktivita ovlivňuje společenský kontakt. Často se ve filmech setkáváme se skutečností, že pozitivní role hrají herci vysoce atraktivní a naopak do negativních jsou obsazováni ti méně atraktivní.

Ovšem atraktivita a také důvěryhodnost je hodně subjektivní, každý ji hodnotí podle vlastního pocitu atraktivity a svých zkušeností. Tento výzkum dělí atraktivitu na fyzickou a osobní. Fyzická atraktivita je hodně ovlivněná dobou a kulturními vlivy. Fyzicky atraktivnější lidé podle autorů mají pozitivnější zpětnou vazbu, jsou hodnoceni mírněji v udělování trestů a jsou více společensky vyhledáváni. Uvědomění si vlastní fyzické atraktivity je spojeno také s lepším sebehodnocením a sebedůvěrou. Osobní atraktivita je někdy zaměňována s pojmy, jako charakter nebo šarm a ve společenském kontaktu je považována za důležitější, než atraktivita fyzická. Patří zde především vlastnosti, jako ochota, otevřenost a veselost.

Hlavním cílem tohoto výzkumu bylo zjistit, jak těsný je vztah mezi atraktivitou a důvěryhodností člověka podle fotografií.

Před zahájením výzkumu byl proveden tzv. předvýzkum, v němž 50 lidí odpovídalo na otázku, podle které výzkumnice definovala dvanáct nejčastěji opakovaných kategorií vzhledu lidí. Součástí této typologie byl také popis, jak by člověk v každé kategorii měl vypadat. Podle tohoto předvýzkumu výzkumnice vybrala 12 mužů a 12 žen, tak, aby měla pro každou kategorii jednoho zástupce. Všech 24 lidí bylo vyfotografováno stejným způsobem. Focena byla pouze tvář zepředu a na bílém pozadí. Jako příklad jednoho z typů bychom mohli uvést typ romantický, který je definován jako světlý, plavý, jemný, femininní, blond a modrooký.

Tyto fotografie byly předloženy 100 účastníkům, což byli budoucí policisté z Vyšší policejní školy ministerstva vnitra v Brně ve věku od 20 do 35 let. Měli za úkol uspořádat muže (poté ženy) od nejatraktivnějšího po méně atraktivní. Poté stejné fotografie řadily podle toho, jak moc důvěryhodně na ně působí.

Vztah atraktivity a důvěryhodností u mužů a žen je vcelku podle výsledků považován za blízký (korelace u mužů $r_M = 0,538$ a korelace u žen $r_Z = 0,668$). I když v obou případech se objevily extrémy. Muž, který byl celkově druhý nejatraktivnější, skončil 11. v důvěryhodnosti. Žena, která byla považována za nejatraktivnější, skončila v pořadí důvěryhodnosti až devátá. Autorka proto uvádí také těsnost vztahu s vynecháním těchto extrémů. Tím pádem vztah mezi atraktivitou a důvěryhodností vyšel o dost větší. ($r_M = 0,748$ a $r_Z = 0,864$).

Sama autorka si je vědoma, že výsledky mohou zkreslit rozdílné osobní názory na atraktivitu a důvěryhodnost. V tomto ohledu je toto téma těžko měřitelné. Také použití fotografií je omezující. Jak jsou nám lidé sympatičtí, určujeme také pomocí držení těla, vystupování, výrazu a celkového dojmu.

Jak bychom měli zohledňovat fakt, že se u mužů i žen, objevily výše zmiňované extrémy? Výsledky mohou být takové, že mezi atraktivitou a důvěryhodností neexistuje žádný vztah, nebo naopak je mezi nimi vztah velice těsný. Výzkumnice uvádí zajímavý fakt, že muž a žena, kteří zaznamenali největší skok v pořadí, patří do stejného typu („Typ frajer“).

A jak výsledek ovlivňují účastníci výzkumu, kteří byli pouze muži? Výzkumnice výběr budoucích policistů zdůvodňuje tím, že jsou ve svém povolání *často vystaveni rozhodování se na základě „prvního dojmu“* (Šrámková, 2011, str. 9).

Prosím, ještě trochu přepracovat, je tu dost nejasností, i když prezentovaná statistika tady je...

Zdroj:

Šrámková, L. (2011). Atraktivita a důvěryhodnost. *Elektronický časopis ČMPS*. 5 (2-3), 9-23.

Staženo z: https://is.muni.cz/auth/el/1423/jaro2013/PSY117/39725643/Sramkova_2011.pdf.